

Dråparen från Skattlösberg funnen i Norge

Skrevet av
fredag 01. april 2011 17:47 -

Av Lars-Olof Herou

Første gang publisert i Finnmarken förr och nu 2010:1, s. 17.
Publisert på fennia.nu 1. april 2011.

I ett tidigare nummer (Ffon 2005:2, s. 17) skriver *Olof Mattsson* om "Dråpet i Skattlösberg julen 1688."

Det handlar om Per Sigfridsson, som i självförsvar dräpt sin granne Lars Staffansson och sedan rymde till Norge. Han vistades bevisligen där 1697, då han genom hustrun Barbro Matsdotter, inför tinget i Grangärde kräver ersättning för sin ärftliga besittningsrätt i Skattlösberg.

Han finns inte med i Grangärde församlings dödböcker, vilket tyder på att han nog blev kvar i Norge.

Som avslutning på artikeln meddelar red. Att vi, trots kontakt med släktforskarexpertis i Norge,

Dråparen från Skattlösberg funnen i Norge

Skrevet av

fredag 01. april 2011 17:47 -

inte lyckats spåra Per Sigfridsson.

Men för ett par månader sedan fick jag ett mail från min forskarvän **Jan Myhrvold** i Norge. Nu hade hann funnit Per Sigfridsson och hans hustru! I Nord-Odal som är grannsocken i väster till Grue vid Värmlandsgränsen. I kyrkboken för 1698 står:
"Peder Sigfridsen (svensk) Hans hustru Barbara Mattisdatter" begravd 28/3 1698 – 40 år. Det stämmer precis med namnen och enligt uppgifterna från Grangärde var Barbro Matsdotter född 1657 – alltså stämmer även åldern.

Något överraskande visar det sig alltså att hustrun också var i Norge. Besökte hon honom tillfälligt? Det är tydligt att hon varit hos honom förut, eftersom den yngsta dottern föds i Skattlösberg i juli 1691, då han varit borta i 1 ½ år. I födelseboken står han som barnafader med tillägget "biltog" (= fredlös eller landsflyktig).

I Grangärde husförhörslängd står Barbro Matsdotter noterad som närvarande på varje förhör t.o.m. 1694, men därefter inte alls. Hon verkar ha flyttat till mannen i Norge. Om hon bodde tillsammans med Per, så borde även de yngre barnen ha gjort det. Tyvärr har det hittills inte gått att följa Per Sigfridssons fortsatta öden, efter hustruns död, men vi kanske får återkomma.

© Lars-Olof Herou 2010